

**ПРОФІЛАКТИКА
БЕЗДОГЛЯДНОСТІ
ТА БЕЗПРИТУЛЬНОСТІ В
УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ**

ЗМІСТ

- **СТАН БЕЗДОГЛЯДНОСТІ ТА БЕЗПРИТУЛЬНОСТІ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ;**
- **ПРИЧИНИ ПОЯВИ СОЦІАЛЬНОГО ЯВИЩА “ДІТИ ВУЛИЦІ”;**
- **СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ЗАХИСТУ ОСІБ, ЩО ПОТРЕБУЮТЬ, СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ.**

ДІТИ ВУЛИЦІ, ЇХ ШЛЯХ НА ВУЛИЦЮ

За визначенням ЮНІСЕФ, “діти вулиці” - це неповнолітні, для яких вулиця стала постійним місцем перебування. Паралельно функціонують два поняття: “діти, які працюють на вулиці” і “діти, які живуть на вулиці разом зі своєю сім’єю”.

За визначенням Дитячого Фонду Об’єднаних Націй до “дітей вулиці” належать:

- діти, які не спілкуються зі своїми сім’ями, живуть у тимчасових помешканнях (покинутих будинках тощо) або не мають взагалі постійного житла і кожен раз ночують у новому місці; їхніми першочерговими потребами є фізіологічне виживання і пошук житла (безпритульні діти);
- діти, які підтримують контакт з сім’єю, але через перенаселення житла, експлуатацію та різні види насилля (сексуальне, психічне) проводять більшу частину дня, а іноді й ночі на вулиці (бездоглядні діти);
- діти — вихованців будинків інтернатів та притулків, які з різних причин втекли з них і перебувають на вулиці (діти, які перебувають під опікою держави).

Визначення понять

До "дітей вулиці" в Україні відносять наступні групи неповнолітніх:

- **безпритульні діти** - діти, які не мають постійного місця проживання через втрату батьків, асоціальну поведінку дорослих у сім'ї; діти, котрих вигнали з дому батьки;
- **бездоглядні діти** - діти, які мають визначене місце проживання, але вимушені перебувати на вулиці більшу частину дня, а іноді й ночі, в результаті неспроможності батьків або опікунів (родичів, бабусь, дідусів) матеріально забезпечувати їх; наявності психічних захворювань у батьків, байдужого ставлення останніх до виховання дітей;
- **діти-втікачі з навчально-виховних закладів** - діти, яких не влаштовують умови життя й виховання у цих закладах, які зазнали психологічного, фізичного або сексуального насилля у закладах інтернатного типу або притулках;
- **діти-втікачі із зовні благополучних сімей** - діти з високим рівнем конфліктності, патохарактерологічними особливостями, відхиленнями у психічному й особистісному розвитку;
- діти, які за своїми психологічними ознаками схильні до постійного перебування на вулиці; діти, позбавлені систематичної батьківської турботи, аутсайтери шкільних колективів;

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ "ДІТЕЙ ВУЛИЦЬ"

- більшість "дітей вулиці" - діти підліткового віку;
- хлопчиків на вулиці більше, ніж дівчаток;
- більшість підлітків виховується у багатодітних сім'ях;
- серед батьків таких дітей нерідко зустрічаються освічені люди, які мають постійну роботу;
- значна частина "дітей вулиці" мають проблеми з найближчими родичами;
- значний вплив на прискорення процесу переходу дитини до такого статусу має низьке матеріальне становище сім'ї;
- значна частина "дітей вулиці" заробляють гроші самостійно, причому дуже часто "робота" дає гарні прибутки, але є асоціальною: крадіжка, жебракування, надання сексуальних послуг та ін.;
- "діти вулиці" часто зазнають експлуатації й насилля з боку ровесників і дорослих на вулиці та вдома;
- діти нерегулярно харчуються, часто голодують;

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ УМОВИ ПОЯВИ "ДІТЕЙ ВУЛИЦІ"

- погіршення матеріального становища значної частини населення України;
- збільшення незайнятих дітей та підлітків;
- економічна експлуатація дорослими дитячої праці (залучення до жебракування, крадіжок, махінацій);
- послаблення відповідальності батьків за утримання і виховання дітей;
- загострення розбіжностей і конфліктів між батьками та дітьми;
- ослаблення роботи з організації дозвілля дітей за місцем їхнього проживання і навчання;
- негативні тенденції у засобах ЗМІ, пропаганда насилля і легкого життя.

Соціально-правові основи захисту дітей, що потребують, соціально-педагогічної допомоги

Проголошує пріоритетність проблем дитини у суспільстві. Таке рішення представників усього світу - керівників 190 держав, у тому числі й України, зобов'язало: "Полегшити скрутний стан мільйонних дітей, які проживають в особливо важких умовах"

Міжнародна декларація по забезпеченню виживання, захисту розвитку дітей

Конвенція визнає пріоритет інтересів дитини в суспільстві, наголошує на неприпустимості її дискримінації, будь-яких ознак чи мотивів і, насамперед, на необхідності піклування державою і суспільством, а також особливої турботи про соціально незахищених дітей

Конвенція про права дитини

Законом визначення основні положення щодо створення і забезпечення оптимальних умов для розвитку дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківської опіки.

Закон України "Про охорону дитинства"

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!